

Nr 1007

Av herr **Jacobsson, Gösta, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 49, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)*.

(Lika lydande med motion nr 1167 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 49 med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370) föreslås med anledning av den väntade höjningen av taxeringsvärdena för en- och tvåfamiljsfastigheter vid 1970 års allmänna fastighetstaxering vissa ändringar av den metod, som gäller vid beskattningen för beräkning av inkomst av sådana fastigheter, den s. k. villaschablonen. Förslaget innebär, att den nuvarande gränsen för intäktsberäkning på 2 % höjes från 100 000 kronor till 150 000 kronor, varjämte gränsen för övergång från 4 % till 8 % höjes från 200 000 kronor till 225 000 kronor. Slutligen höjes det s. k. extraavdraget för villor, avsedda för permanent bruk, från 200 kronor till 500 kronor.

Det i propositionen angivna motivet för de föreslagna justeringarna av villaschablonen är, att oskäligen verkningar av de höjda taxeringsvärdena skall undvikas. Mot denna målsättning är ingenting att invända. Departementschefen säger sig emellertid vara medveten om att taxeringen trots de föreslagna justeringarna kommer att leda till ogynnsamma verkningar för flertalet villaägare. Härom anföres i propositionen allenast att ett helt eliminerande av skatteeffekten skulle uppgå till belopp, som med hänsyn till kommande skatteförslag inte inryms inom de statsfinansiella möjligheterna.

I motsats till finansministern kan vi inte finna att den statsfinansiella situationen utgör ett argument mot ett helt eliminerande av skatteeffekten av taxeringsvärdenas höjning. Det finns nämligen inget rimligt skäl varför den pågående fastighetstaxeringen skall över huvud taget innebära skattehöjningar för villaägarna. Villaschablonen som beskattningsform innefattar redan nu en betydande orättvisa mot dessa, eftersom avdrag icke medges för de faktiska reparationskostnaderna eller för värdeminskning. Särskilt hårt drabbas härigenom vissa äldre villatyper, för vilka dessutom den differentierade inkomstberäkningen verkar som ett hypotek på fastigheten. Den pågående fastighetstaxeringen försämrar ytterligare över hela linjen villaägarnas skattesituation. I vissa delar av landet

kommer taxeringsvärdena att höjas med genomsnitt ej mindre än 40 à 50 %; för fritidsfastigheterna blir motsvarande höjningar 70—90 %.

Genom villaschablonens anknytning till taxeringsvärdena stiger den beskattningsbara intäkten i proportion till dessas höjning. Det rör sig dock här om rent fiktiva intäktsökningar — inkomstökningar på papperet — vilka såsom sådana inte bör särskilt beskattas. Det reella boendevärdet blir inte större genom att taxeringsvärdet stiger. Det finns därför inget skäl att villaägarna skall på detta sätt specialbeskattas. För att undvika detta räcker det inte med de av finansministern föreslagna begränsade justeringarna av schablonreglerna. För en villa, där taxeringsvärdet höjes från 100 000 kronor till 150 000, skulle exempelvis den beskattningsbara intäkten trots de i propositionen föreslagna lagändringarna bli höjd med 700 kronor. De skattemässiga effekterna bör i stället neutraliseras fullt ut så gott detta tekniskt låter sig göra. I angivna syfte föreslår vi att de av finansministern i proposition nr 49 föreslagna ändringarna av villaschablonen skall kompletteras varvid jämväl fritidsvillorna bör omfattas. Vi föreslår följande kompletteringar till propositionen:

1. Repartitionstalet d. v. s. procentsatsen för beräkningen av det kommunala garantibeloppet sänkes från 2 % till 1½ %. Denna sänkning inskränkes till fastigheter för vilka intäkten beräknas enligt 24 § 2 mom. och 25 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen.

2. Hyrestalet för den del av taxeringsvärdet som inte överstiger 150 000 kronor sänkes till 1½ %, medan 3 % utgår på den del av taxeringsvärdet, som ligger mellan 150 000 kronor och 250 000 kronor, samt 8 % utgår på den del av taxeringsvärdet, som överstiger 250 000 kronor.

3. För undanröjande av påtagliga orättvisor gentemot ägarna av äldre fastigheter med betydande årligt underhållskonto och obetydliga möjligheter till ränteavdrag föreslås vidare att för villafastigheter med en ålder av 30 år och mera medges ett årligt *värdeminskningsavdrag* å byggnadsvärdet av 2 %.

4. Slutligen yrkas att en allmän översyn av schablonbeskattningsreglerna för villafastigheter kommer till stånd.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att Kungl. Maj:ts proposition nr 49 med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370) skall kompletteras i enlighet med de av oss framställda yrkandena samt att det uppdrages åt bevillningsutskottet att utarbeta erforderligt lagtext.

Stockholm den 11 mars 1970

<i>Gösta Jacobsson (m)</i>	<i>N. Yngve Nilsson (m)</i>	<i>Karl Pettersson (m)</i>
<i>Lars Schött (m)</i>	<i>Paul Brundin (m)</i>	<i>Henrik Åkerlund (m)</i>
<i>H. Bertil Lidgard (m)</i>	<i>Gunnar Wallmark (m)</i>	<i>Ingvar Andersson (m)</i>
<i>Ebbe Ohlsson (m)</i>	<i>Carl Eskilsson (m)</i>	<i>Gunvor Stenberg (m)</i>
